

γνωστόν καὶ εἰς τὸν Rouqueville ὅστις ἐν τῇ Περιγησίαι του βεβαίῳ ὅτι σφάζεται ὁλόκληρον ἐν τῇ περιόχῃ τῶν οἰκίων καὶ τῶν κήπων τοῦ προξένου τῆς Σουηδίας Στρόνη. ἤτοι ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως ἐφ' ἧς ἐγένετο νῦν ἡ ἀνασκαφή· ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς τῶν παλαιότερων τοῦ Rouqueville περιηγητῶν ἀναφέρει τι περὶ τοῦ μνημείου ἐκείνου, ὅκ. Θωμόπουλος οὐχὶ πολλὴ πιθανῶς εἰκάζει ὅτι δι' ἐκσκαφῆς ἴσως ἀνεῦρεν ὁ γάλλος περιηγητὴς μέρος τῶν ἐδωλίων, ὀδηγηθεὶς ἐκ τῶν καταρριπωμένων στοῶν. Ἡ δὲ παρατήρησις τοῦ κ. Θωμοπούλου ὅτι οὐδεὶς ἄλλος περιηγητὴς πλὴν τοῦ Πουκεβίλλ μνημονεύει ἐρείπια τοῦ ἐν Πάτρας Ὁδείου δὲν φαίνεται ἡμῖν ἀκριβῆς, διότι νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπισκεφθεὶς τὰς Πάτρας Dodwell ἐν κεφ. Δ' τῆς περιηγήσεώς του λέγων ὅτι ἡ οἰκία τοῦ προξένου τῆς Γερμανίας κεῖται ἐπὶ τῶν ἐρείπιων ῥωμαϊκοῦ πλινθοκτίτου θεάτρου εἶχε πιθανῶς πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ Πουκεβίλλ ἀναφερόμενον μνημεῖον καὶ οὐχὶ ἄλλο, καίτοι εἰκάζει ὅτι τὸ θέατρον ἐκεῖνο, ἕνεκα τῶν μικρῶν διαστάσεων αὐτοῦ δὲν φαίνεται ὄν τὸ ὠδεῖον, ὅπερ ὁ Πασαβάνης περιγράφει.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη 19—20. Ἀλκιβιάδης ἑλληνικαὶ σκηναὶ εἰς εἰκόνας ἐπτά ὑπὸ Φίλιππος Καβαλλόττη ἐκ τῆς ἰταλικῆς ὑπὸ Γ. Ι. Δουρούτη καὶ Κ. Χ. Βάμβα. Ἐν Ἀθήναις, Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χίρστ. 32ον σ. 184, τιμ. δρ. 1,20.

Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Γραφεῖον Στατιστικῆς. Ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου. 4ον σ. 346.

Δελτίον τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἔτος δεύτερον, 1889 ἀριθ. 2, φεβρουάριος. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ λιθογραφείου. 8ον σ. 41—80.

Ὁμ. ἀριθ. 3, μάρτιος σ. 81—112.

Περὶ Ἑθνικῆς Γλώσσης καὶ Ἑθνικῆς Ἱστορίας. Δημοτικὴ διδασκαλία Γεωργίου Καλλογούρου. (Ἀνεγνώθη εἰς τὸ Κατάστημα τῆς «Διδακτικῆς Ἀδελφότητος Προόδου» τῆν 23 Ἀπριλίου 1889.) Κερκύρα. Τυπογραφεῖον Ἐρμού Νικολάου Πετσάλη. 1889. 12ον σ. 29.

Ὁ ἐν Ἀλατοκόττι σύλλογος ἡ Ἐρυθραία Πεντατηρίς ἤτοι γενικὴ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ. Ἐν Ἐρμουπόλει Τυπογραφεῖον «ἡ Πρόοδος» 1889. 12ον σ. 52.

Ἐταιρία τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν Γουτεμβέργιος. Πρακτικὰ τῆς ME', MC' καὶ MZ' γενικῆς συνελεύσεως μετὰ τῆς λογοδοσίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἐρμού. 1889. 8ον σ. 36.

Συμβολαὶ εἰς ἀναμύρωσιν τῆς παρ' ἡμῖν μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Δ.Κ. Ζαργγογιάννη. Ἀρθρα 1, 2, 3 καὶ 4. Ἐν Ἀθήναις τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου. 1889. 8ον σ. 62.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς κατὰ τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντου τοῦ ναυάρχου Α. Μισούλη ὑπὸ Δημητρίου Κ. Βακοπούλου. Σῦρος, Τύποις Ρ. Πρίντζη. 1889. 12ον σ. 15.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Ναυπλῷ μητροπολιτικῷ ναφ' τοῦ Ἀγ. Γεωργίου κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 25 μαρτίου ὑπὸ Γεωργίου Τσαργῆ γυμνασιάρχου. Ἐν Ναυπλίῳ, Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον Ν. Θ. Σταυρινοπούλου. 1889 12ον σ. 16.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῆ 19 Μαΐου.

Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Κριεκουκίου ἐγένοντο μεγάλα γυμνάσια τοῦ στρατοῦ, ὧν μετέσταν ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ ἐν Θεσσαλίαι ταξιαρχία. Καὶ αὐτὴ μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστράτηγου κ. Β. Βαλτινοῦ διὰ Χαλκίδος ἔλθοῦσα κατη-

λίσθη ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Θηβῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκ τῶν προτέρων ὀρισμένων σχεδίου κατήλθεν ἀπὸ πρῶτας τῆς παρεμβούσης Τρίτης εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Κριεκουκίου, ὑποτιθεμένου ὅτι σκοπεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν κλεισσομένων τοῦ Κιβαριῶνος· ἡ δὲ ταξιαρχία τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστράτηγου κ. Ἡ. Πετμεζῆ, ἔργον ἔχουσα τὴν ἄμυναν καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς διαβάσεως, συνεκέντρωσε τὰς δυνάμεις αὐτῆς· κυρίως παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀσωποῦ. Ἡ πλαστὴ μάχη διήρκεσε τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας, κατὰ δὲ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν αἱ κινήσεις ἦσαν ἐπιτυχεῖς, αἱ δὲ παρατηρηθεῖσαι ἐλλείψεις σχετικῶς ὀλίγισται καὶ ἐπουσιώδεις. Εἰς τὰ γυμνάσια ταῦτα παρέστησαν καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικοῦπης καὶ πολλοὶ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ἐνταῦθα Πρεσβειῶν. Ἐκ Θηβῶν ἀμφοτέραι αἱ ταξιαρχίαι θὰ μετασταθμεύσασιν εἰς Ῥιτσόνην, ἐν Βοιωτίᾳ πλησίον τῆς Χαλκίδος, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν γυμνασίων.

—Τὴν βασιλοπούδα Ἀλεξάνδραν ἀπερχομένην εἰς Πετρούπολιν ἀπεχαιρέτισαν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τὴν μὲν δευτέραν αἱ κυραὶ καὶ δεσποινίδες τὴν δὲ τρίτην τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Πρωτεύουσας.

—Ὁ βασιλόπουκος Νικόλαος ὑπέστη ἐπὶ διήμερον τὰς ἐναυσιόους ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς βασιλίσσης. Οἱ καθηγηταὶ ὁμοφώνως ἐξέφρασαν τὴν πλήρη αὐτῶν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ βασιλοπούκου.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΝΗΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας».

Ἐσχάτως περιῆλθεν εἰς χεῖρας μου ὁ ἀριθμὸς 677 τῆς «Ἐστίας», ἔθθα, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀνέγνων τὸν «Πένητα Βασιλέα» τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου, καθ' ὅσον μάλιστα, αἱ ἐκ πρώτης ὄψεως λέξεις, Κορσικὴ καὶ Κορσικανοί, διήγειραν ἐν ἐμοὶ τὴν περιέργειαν τῆς μετ' ἐπιστάσεως ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, τὸ ὅποιον, καὶ ὡς ἐκ τῆς υποθέσεως ἦν πραγματευεῖται, καὶ ὡς ἐκ τῆς τιμητικῆς θέσεως ἣν κατέχει ἐν τῷ Περιοδικῷ, φαίνεται νὰ ἦναι ἱστορικῆς μελέτης, ἤτοι μονογραφία τοῦ ἀτυχλοῦ βασιλέως τῆς Κορσικῆς Θεοδώρου Ἄντωνίου, βαρῶνου δὲ Νεῦθφ.

Πλὴν ὅμως, ἡ περιέργειά μου μετεβλήθη ἀμέσως εἰς ἀπορίαν, ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν εἰδήσιν τοῦ ὅτι ὁ Θεόδωρος οὗτος, ὡς βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς, ἀπροσείλκυσε δι' ὑποσχέσεως πολλοῦ Ἰουδαίου ἐξ Ἀφρικῆς καὶ ἀρκετοῦς Ἑλλήνας ἐκ Πελοποννήσου εἰς τὸ κράτος του, ἕως δ' ἐξέκείνης τῆς ἐποχῆς παραμένονσι τινες τῶν ἐν Κορσικῇ ἀποκαταστημένων ὁμοεθνῶν μας.»

Ἄ! ἰδοὺ καὶ ἄλλοι! Ἕλληνας τῆς Κορσικῆς ἅμα τῇ ἀναγνώσει ἀνέκραξα καθ' ἑαυτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐγώ, μετὰ δύο ἐτῶν διαμονῆν ἐν Καραῖς τῆς Κορσικῆς, δὲν ἤδυνήθηον οὔτε ἂνταμώσω, οὐδὲ κὰν νὰ μάθω τι περὶ αὐτῶν.

Ἐν ἐλλείψει ἄλλης τινὸς προχείρου πηγῆς, κατέφυγον εἰς τὴν *Nouvelle biographie générale* κελ. publiée par MM. Firmin Didot frères, sous la direction de M. le Dr H. Hoffer, Paris 1866, εἰς τὸ ἄρθρον *Theodore de Neuhof*. Πραγματικῶς δὲ, ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, τὸ ὅποιον ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα, ὡς πρὸς τὴν διὰτάξιν τῆς ὕλης καὶ τὴν συνάφειαν τῶν εἰρηθῶν, μὲ τὸ τοῦ κ. Ἀννίνου, παρετήρησα ὅτι καὶ ὁ ἀρθρογράφος αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ Νεῦθφ μετέφερεν Ἕλληνας ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κορσικὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιφέρει ὅτι καὶ οἱ σήμερον ἐν Κορσικῇ ὑπάρχοντες Ἕλληνας κατάγονται ἐκ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Νεῦθφ.

Πλὴν ὅμως, οὔτε ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Βιογραφίας οὔτε ὁ κ. Ἀννίνος μὰς λέγουσι τι περὶ τῆς πηγῆς ἔθθα ἠρῶσθησαν τὴν παράδοξον ταύτην εἰδήσιν. Ῥιτσόνισιν ἔνα λῆθον εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀπέρχονται. Καί, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἀρθρογράφον τῆς ὡς ἀνωτέρω Βιογραφίας, εἶναι κἀπως συγχωρημένον ν' ἀφήσῃ ἀνεξέλεγκτον τοιαύτην τινὰ εἰδήσιν, ἐπουσιώδη βεβαίως εἰς αὐτόν. Ὁ κ. Ἀννίνος ὅμως, καὶ ὡς δημοσιογράφος Ἕλλην καὶ ὡς τακτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἐστίας» εἶναι ἄπονον ν' ἀγνοῖ ὅσα πέρουσιν ἐν ἐκτάσει ἀπὸ Ἰαννουαρίου μέχρι Μαΐου ἐδημοσιεύθησαν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ «Ἐστία» περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καταγωγῆς τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων,